

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordinariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

I. Scholia in Constitutionem Concilii Lateranensis. II. Conservatorias
Ecclesiasticas quaest. 130. III. Conservatorum Laicorum materiam,
Tribunali viginti duûm virum Leod. adoptatam comprehendens

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agr., 1684**

Quæstio 33. Vtrum regulares exempti ratione administrationis Ecclesiæ, si
à Diœcesano conveniantur, possint ad suum conservatorem recurrere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61908](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61908)

eo sint delinquentes, cum enim investigare possint, an delinquentes sint in loco immuni, possunt & cetera. sine quibus ejusmodi investigatio fieri non potest, l. 2. ff. de heres. omnium iudicium. Emanuel Roderic. d. art. 2. vers. ex dictis inferitur.

Q U Æ S T I O XXXII.

Quid si quis fide data de quempiam reducendo ad locum exemptum, non reducatur, an conservator procedere poterit.

S U M M A R I U M.

1. Fides data servanda.
2. Frustratorius est actus, cuius nihil operatur eventus.

Distingui solet, an casus sit qui immunitate gaudeat vel non gaudeat, si gaudeat, omnino opinione non nullorum est reducendus, quia fides data servanda est & ideo conservatoris officium poterit implorari; si non gaudeat, non est aliorum opinionem reducendus, & consequenter conservator adiri non poterit, Anton. Gomez. var. resol. lib. 3. cap. 12. num. 26. Dic. l. ea est natura cavillationis num. 7. ubi Cuchal ff. de Reg. iuris. Clarus in pract. crim. lib. 1. §. fin. quest. 55. Emanuel Roderic. quest. Regul. tom. 2. quest. 5. art. 5. Covarr. lib. 3. var. cap. 2. num. 26. Navar. in Manuali cap. 25. num. 22. quia ad locum immunem reductus, a novo deberet educi; frustratorius autem esset actus reductionis, cuius nihil operaretur effectus, l. si quis ita ff. de hered. instit. l. cum heres. §. 1. ff. de acq. hered.

Q U Æ S T I O XXXIII.

Utrum regulares exempti ratione administrationis Ecclesie, si à Diecelesano conveniantur, possint ad suum conservatorem recurrere.

S U M M A R I U M.

1. Intellectus cap. 11. sess. 25. de Refor.
2. Regulares & eorum Ecclesie qualiter sunt ordinario subiecta, & an à suis conservatoribus possint conveniri.

Dubitandi occasionem facit Concil. Trid. sess. 25. cap. 11. de Refor. & constitutio Innocentii 4. in cap. volentes §. in eos de privileg. sm. 6. quæ subdit, regulares exemp-

exemptos Iurisdictioni Diœcesanorum respectu administrationis Ecclesiarum que Iurisdictioni Diœcesanorum sunt subiecti.

Verum cum Emanuele Roderic. *Regul. quest. tom. 1. quest. 36. art. 4.* respondit constitutionem Innocentii 4. que in Concilio Trid. d. cap. 11. innovata est, intelligendam esse de Ecclesiis, quarum administratio licet spectet ad exemptos, nihilominus tamen subiecte sunt Diœcesanis, *Covar. pract. quest. cap. 11. num. 5.*

Proinde si loca atque Ecclesiæ sint pleno iure tam in spiritualibus quam temporalibus subiecta alicui Ordini habenti plenam exemptionem, religiosi quibus administratio ejusmodi Ecclesiæ demandata est, coram ordinario ratione administrationis conveniri non poterunt, *Couarruvias d. nu. 5. vers. Ex quibus apparet. verb. possel tam. Wamsius conf. 366. nu. 37. de Regularibus. Feder. de Sens. conf. 13. & consequenter si conveniantur, poterunt pro sui iuris exemptionisque tuitione ad suum conservatorem recurrere, cap. fin. de offic. delin. 6. ad quod confert declaratio sacre Congregationis, in hæc verba.*

2 Congregatio Concilii censuit, Episcopos aut alios locorum ordinarios vigore cujusvis decreti ejusdem Concilii, nullam habere facultatem quovis tempore in Monasteriis, domibus & Ecclesiis Regularium exemptorum, quibus non imminet cura animarum personarum secularium, visitando Sacristias, paramenta, vasa sacra, Altaria & cœtera hujusmodi, aut etiam tabernaculum seu pixidem in qua sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum asservatur.

Hactenus sacra congregatio, ad cujus enucleationem Emanuel Roderic. d. art. 4. ita scriptum reliquit. Hæc declaratio ibi, quibus non imminet cura animarum personarum secularium, clarè eminet, quod in Ecclesiis in quibus imminet cura animarum secularium, non procedunt in eo decreto, quod utiq; ex dictis verum est, si intelligatur de Ecclesiis exemptis non omnino que reguntur per Episcopos, in quibus Prælati regulares non habent plenam potestatem tam in spiritualibus quam in temporalibus, non autem in his quæ ipsis Prælati regularibus pleno jure sunt subiecta, ita Emanuel, sunt tamen qui id rectè restringunt juxta Concil. Lateran. sub Leone X. sess. 21. ut visitari & corrigi possint quo ad ea quæ ad Parochianorum curam & administrationem pertinent. *Navar. conf. 8. de privileg. Gregorius Sayras in floribus decisionum lib. 1. Tit. 7. de temporib. ordm. dec. 4.*

Quædæ iterum videantur ea, quæ inferius scripsimus *quest. 77. & Hieron. Cevallos. De cognitione per viam violentia. quest. 22. num. 10. ubi latè docet praxim.*